

Puigdoure

Mura

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Zona turó de Puigdoure
Emplaçament Zona del turó de Puigdoure, accedint pel camí des del Farell.

Coordenades:

Latitud: 41.67152
Longitud: 1.94255
UTM Est (X): 411975
UTM Nord (Y): 4613847

Classificació

Número de fitxa 08139-42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XIV-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Es troba en estat de ruïna que augmenta progressivament.
Protecció Legal
Observacions protecció: NNSS, 1990. Pla especial Parc, 1997.
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona. Rambla Catalunya, 126. 08029 Barcelona
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dv., 02/02/2007 - 01:00

Descripció

El conjunt que forma el mas Puigdoure està format per un cos principal al que es van afegir en diferents èpoques altres cossos a la banda sud i a la nord, a més de dues edificacions més independents, un pou i un avenc que fa les funcions de cisterna de recollida d'aigües pluvials. El cos principal, situat al centre, és el que es troba en pitjor estat, tenia dues plantes d'alçada i coberta a dues aigües de teula àrab amb el carener N-S, forjat de bigues de fusta i revoltos; la façana s'obre a llevant i conserva el portal d'arc de mig punt amb dovelles de pedra sorrenca, dues finestres al pis amb llinda, brancals i ampit de pedra, una d'elles té inscrita la data de 1743, possible data d'una reforma. En la façana oposada hi ha una altra finestra d'aquestes característiques, tot i que resta tapada per altre cos afegit i molta vegetació. A la banda sud hi ha un cos fruit d'una ampliació feta al segle XIX, de planta rectangular, consta de tres plantes i coberta d'un vessant inclinat a la façana de migdia. A la planta primera hi ha dues balconeres amb la seva llosa i barana de ferro, tant llindes com brancals són de maó i estaven pintats de blanc. L'accés es realitza per una porta a la façana nord. Al costat d'aquesta edificació per la banda de ponent i tocant també a l'antiga casa, hi ha un cos rectangular que fins fa poc temps tenia dues arcades geminades de mig punt a la façana formant una eixida, però que actualment estan ensorrades. A l'interior es pot veure un espai en planta baixa que estava cobert amb volta de canó, igual que els baixos de la casa antiga que, degut al desnivell del terreny, queden soterrats. Al nord de l'edifici principal hi ha una construcció independent que conserva la teulada a doble vessant i que alberga dues tines en bon estat, una és circular i l'altre quadrada, totes dues folrades amb cairons ceràmics. Separat de la masia i davant d'aquesta, a la banda de ponent, resten els murs d'una edificació de planta rectangular que ha perdut la teulada, que albergaven un antic trull d'oli, del que resta la mola del molí, així com la silueta d'una premsa que estaria encastada a la paret. Hi ha també una cisterna a uns 25 m. al N-O de la casa que aprofita un avenc natural i acumula l'aigua de pluja que es fa arribar amb canalitzacions excavades a la paret de roca natural. L'interior de la masia es troba en mal estat ja que el sostre s'ha esfondrat, tot i que encara es poden distingir unes anelles de fusta de 1,60m. de diàmetre d'antigues bótes de vi. Al camí abans d'arribar a la casa hi ha un pou cobert amb cúpula de pedra.

Observacions:

Es troba dins la zona del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Per arribar cal agafar el camí que surt a la dreta, entre el P.Q.6 i P.Q.7 de la carretera BV-1224 d'El Pont de Vilomara a Rocafort. Es passa per la masia del Farell i seguint el camí s'arriba a Puigdoure, que es troba sota el turó de Puigdoure.

Història

Puigdoure surt esmentada en el fogatge de 1553 (Iglésies, 1979) que esmenta a Narcís Puig Roure. També a la consuetud de Mura de 1592 (APM) hi vivia Salvador Puxtura i 11 persones més. Aquesta informació és la que en permet afirmar que la casa ja existia al segle XIV. Tenim també un document de l'any 1633, quan Jaume Puigdoure pagès de Santa Creu de Palou, era tutor i cuidador dels fills d'Antich Puigdoure (AT; Ballbé, 1997). A la mateixa casa tenim gravada la data 1743 en una llinda de la casa antiga, probablement fruit d'una ampliació o reconstrucció, i el cos més modern data del segle XIX. Les masies de Santa Creu de Palou: Matarrodona, Puigdoure, la Casa del Putget i el Farell, al segle XVIII van tenir un important auge econòmic degut a la producció de vi, com ho demostren les llindes gravades en les portes de les cases i els cups. L'antic masover de la casa, Ramon Montagut, va trobar cinc monedes de coure, Ardits de Bilió, moneda barcelonesa de l'any 1640, en retirar la runa de la teulada de la casa antiga que se li va enfonsar. En aquella època la casa era utilitzada com a corrals de bestiar.

Bibliografia

BALLBÈ, M.: Aportació històrica de Mura. Les cases de pagès. Mura. 1997. FERRANDO I ROIG, A . (1983). El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Història i arqueologia vistes per un excursionista. Unió Excursionista de Sabadell. IGLÉSIAS, J. (1979). El fogatge de 1553. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Volum I. Barcelona.

